

DEBRECENI ÚJSÁG

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Helyben: Félévre 6 frt -- kr., Helyben: Félévre 4 frt 50 kr., Negyedévre 1 frt 50 kr., Negyedévre 2 frt 25 kr.

Felolvasó szerkesztő és lapfőigazgató:

THAN GYULA.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:

Debrecen. Fővár-Biedermann-palota földszint, az udvarban hátul.

A szatmári testvérgyilkosság.

Esküdtszéki főtárgyalás.

Kiküldött tudósítónktól.

Az egész ország figyelme, érdeklődése a szatmári esküdtszéki mai tárgyalás felé fordul, ahol egy dzsentri család sarjai a testvérgyilkosság szörnyű vádjá alatt állanak ítélő bírái előtt.

A Papp család tragédiája ez.

Jómódu szülők gyermekeinek szivéből kiszakadt a testvéri szeretet s helyette az örök gyűlölet lángja lobbant fel benne. A nagyobbak, akik az élet utján nagy uri passziójukban könnyelműen éltek, közösen gyűlölték meg legkisebb fivérüket, a gynáziumba járó Elemért. Meggyűlölték és utukba volt nekik az a szelid, szorgalmas, gyenge és beteg gyermek már azért is, mert szüleik bizalma és szeretete minden rajongásával csak afelé a fiú felé fordult.

Szinte féltették, hogy a nagy vagyon egyrésze még ezé a fiúé legyen és a nagy testvérek: Papp Béla és Papp Zoltán, akik egymástól is utálattal fordultak el, abban az egy szándékban, hogy kis testvérüket eltegyék utjokból, keztefogtak, egyetértettek. Annakelotte kerülték egymást és a gyilkos szándék rendezésére kapcsolta őket. Másfél éven keresztül képesek voltak azon tervelni, hogy méreggel, beretvával, pisztolylyal vagy tüzzel pusztítsák-e ki a világból. És mikor aljas tervük, közös buzgólkodásuk, másfél éven keresztül sem hozta meg reményük megvalósulását, a dzsentrik, az urak felbéreltek egy szerencsétlen család parasztot, akinek édes apjuk adta a kenyeret, hogy vegye ki a véré a kenyéradó apa legdrágább fiának.

Pfuj! Utálat fakad az ilyen aljasságért minden ember lelkében, az olyan hitvány bérenczekkel szemben, akik kielégithetlen uri passziójuk, vagyonszomjuk kedvéért még a testvérük véréből sem irtóztak meg.

Uri embereknek tartják magukat. Egyikük büszkén hangsúlyozta a tegnapi tárgyaláson, hogy gazdasági akadémiát végzett és tartalékos tiszt. Annál szörnyűbb, hogy olyan bünbe estek bele, amely miatt most bírái előtt állanak.

És a cinizmus, az a hidegség, az a végtelen nyugodtság, amelylyel vérről, borotváról, tüzről, vízről, revorverről és méregről, az a gyűlölet, amelylyel testvérükről beszéltek, arczába kergette minden embernek a vért.

Gavallérosan, derült arccal, a megbánás minden jele nélkül beszélnek irtóztató gyűlölködésük és gyilkos terveikről. Már az igazságos örök Isten sujtó keze szakadt reájok, mikor nem siklottak ki a földi igazságszolgáltatás elől és az előtt a világ előtt török el fejük felett a szégyenpálczát, amely világ előtt a véráldozaton szerzett pénzzel becsülést és hódolatot akartak szerezni.

Szörnyű bünük tárgyalásáról tudósítónk az alábbi részletes távirati tudósításban ad számot:

A tárgyalás előtt

A törvényszéki épület körül már kora reggel csoportosult a nagy néptömeg, de a tárgyalási terembe, amely máskülönbén tágas és körös-körül karzattal ellátott diszes nagy helyiség, csak nagyon kiváltságosak, ezek közül is csupán csak azok juthattak be, akik hetekkel előbb gondoskodtak jegyekről.

A padsorokat distingválta hallgató közönség foglalta el. Rendkívül sokan voltak az érdeklődők között hölgyek is, akik zsufozásig megtöltötték a karzatot.

Kilencz órakor már egészen tömve volt a terem. Az első padsorokban a fővárosi és vidéki nagyobb lapok huszonkét tudósítója foglalt helyet. Mellettük rajzolók működtek serényen, akik lepeken örökítették meg a tárgyalás szenzációs mozzanatát.

Izgatottan várta mindenki, hogy a bírák elfoglalják a pódiumot, s az elnök

jelt adjon a vádlottak bevezetésére. Morajyszerü zugás tört fel a hallgatóság köréből, mikor ez megtörtént s a fejtárukt ajtón szuronyos örök kísérték be a három vádlottat.

Mind a hárman olyan nyugodtan lépdelték be s olyan derült arccal tekintettek jobbra-balra, mintha nem is főbenjáró büntetést jöttek volna leszámolni az igazságszolgáltatás első foruma, az esküdtszék előtt.

Zsoldics Mihály, a gyilkos juhász a melegteremben is nagy zsiros ködmönben jelent meg. Hollófekeete haját gondosan kifésülte, bajuszát, magyarosan kikente. Szakálát leborotválta s arcának rózsaszíne egyáltalában nem árulta el, hogy már hónapok óta vizsgálati fogságban ül.

Papp Béla, a gentry-család sarja elegáns kávébarna ruhában jött az esküdtszék elé. Szemei körül sötét fekete gyűrűk, de arca neki is derült. A legtöbbször nyugodtan viselkedett, csak néha nyult bajuszához és idegesen pedergette. Majd hidegvérrel jártatta végig tekintetét a nagy közönségen s hosszabban nézte a karzat előkelő hölgyközönségét. Mikor az elnök kérdéseire telelt, majd minden három-négy perczen dandi módra kapkodta ki a mancsattáját kabátja ujjából, majd megsimogatta haját, homlokát s büszkén felvetett fejfel beszélt. A jóérzésű embereket szinte idegessé tette az a hidegvér, amelylyel a gyilkosság megborzasztó részleteiről vallomását előadta. Azt a benyomást tette a hallgatókra, hogy egy megrögzött, bünből bünbe eső gonosztevő sem tanusithat több cinizmust, mint ez a dzsentri ifju, aki büszkén vágta ki, hogy ő gazdasági akadémiát végzett és tartalékos huszárhadnagy.

A harmadik vádlott az ő testvéröccse: Papp Zoltán. Olyanforma alak, mint az Arany ember Krisztyán Tódorja. Világos kávészínű zakett, fehér mellényt viselt és egy kopott dzsentri kalapot szorongatott a kezében. Fiatal, 31 éves ember, kis körszakállal, élénk tekintettel és ravasz mosollyal.

Ők hárman, a szörnyű büntett hősök szuronyos örök között ülnek szembe az esküdtekkel s mind a hárman úgy viselik magukat, mintha nem is a vádlottak padján ülneek.

Az esküdtszék megalakítása.

Kevéssel kilencz óra után foglalták el a törvényszék tagjai helyüket. Elnök maga a törvényszék elnöke: Galba Lajos. Bírák: Balogh József és Szabó József. Jegyző: Dr. Oláh Miklós. Ügyész: Dr. Némethy József. Zsoldics Mihály védője: Dr. Hermann Mihály. Papp Béla védője: Dr. Kelemen Samu. Papp Zoltán védője: Dr. Fejes István.

Az elnök először a nacionalét vette fel: Zsoldics Mihály! — szólítja meg az első rendü vádlottat — hány éves?

— Negyven.

Elnök: Foglalkozása?

Juhász vagyok.
 E.: Vallása?
 — Görög keleti.
 E.: Családos.
 — Igen, öt gyermekem van.
 Papp Béla! — szólítja ezután az elnök a másodrendű vádlottat — hány éves?
 — Huszonolcz.
 E.: Foglalkozása?
 — Gazdálkodó.
 E.: Vallása?
 — Ev. r-f.
 E.: Családos?
 — Igen, nőm és egy gyermekem van.
 E.: Volt katona?
 — Tartalékos hadnagy vagyok a 14. huszárezrednél.

E.: Volt már büntetve?
 — Kétszer, párbajért.
 Papp Zoltán, harmadrendű vádlott a hozzátartozott kérdésekre előadja, hogy 31 éves ref. 3 gyermek atyja, biztosítási ügynök volt.

Ezután került a sor az esküdtszék megalakítására, amelynek egy a vád, mint a védelem részéről gyakorolták a visszavetési jogot.

Az esküdtszék így alakult meg: ifj. Bsranyi Miklós, Kató Antal, Horváth István, Gyene Károly, Kállay József, Gyulai Lajos, Farkas Viktor, gr. Teleky János, Ferenczy Béla, Jeney Pál, ifj. Fehér István, Lévy Károly. Póttagok: Győry Károly, Felker Gyula.

Miután az esküdtek letették az esküt, elnök a vádelevélnék a bünvádi perrendtartásban előirt részét felolvasta a vádlottak előtt, azután Papp Bélát és Papp Zoltánt kivezettette a tereméből s megkezdte az elsőrendű vádlott: Zsoldics Mihály juhász, a gyilkos kihallgatását.

A gyilkos vallomása.

Elnök: Zsoldics Mihály, megértette, hogy mivel van vádolva?

Vádlott: Meg.

E.: Bűnösnek érzi magát?

V.: Igenis bűnösnek.

E.: Mondja el hát miben érzi magát bűnösnek? Egyáltalában mondja el, hogy történt az eset?

V.: A múlt évben szeptember 26 án Papp Béla tekintetes ur hivatott engem

E.: Hagyja el azt a tekintetes ur szót!

V.: Én elmentem hozzá, megkérdeztem, hogy mit akar? Azt felelte, hogy beszéde lesz velem a juhok közt. Másnap is jött, sokáig járkált velem, végre leültünk egy árokba és ott beszélgetett. Mondott nekem valami családi bajt, hogy a család tagok sorsot húztak maguk közt és rá esett a sors. Neki kell azt a valakit elpusztítani.

E.: No és akkor mi történt?

V.: Azt mondotta, hogy én milyen de rék, jóra való ember vagyok és nekem meg kell őt segítenem. Arra kért, hogy én öljem meg azt a valakit. De én azt feleltem: „Jaj tekintetes uram, hogy kívánhatja tőlem, hogy én gyilkoljak? Nem arra való ember vagyok én.” De ő csak nem tágitott s azt ígérte, hogy ad nekem érte egy pár ezer forintot. Huzódoztam, de ő azt felelte, hogy ha már elmondta, nekem mindenesetre végre kell hajtanom a gyilkosságot. Különbén egy golyót ad nekem, egyet magának. Erre feleltem aztán: „Ha a tekintetes ur mindenáron akarja, hát nem bánom!”

E.: Tudta, hogy kit kell megölni?

V.: Azután kérdeztem meg. Azt felelte, hogy a kit meg kell ölni, nem is ember, csak nyavalyog a szerencsétlen. Nagy nehezen aztán kimondta Papp Béla tekintetes ur, hogy az öcscsét: Elemért kell elpusztítani. De már én is felkiáltottam: „Tekintetes uram, hát mire becsül engem, hogy még az öcscsét akarja velem meggyilkoltatni. Hiába hivatkozta a családomra, becsületes életemre, bizony csak nem tágitott s anuyit beszélt a fejembe, hogy utóljára is azt feleltem: „Nahát a tekintetes ur kedvéért megteszem!”

E.: Mi történt azután?

V.: Behívott magához és aztán péaszt adott, hogy vegyek revolvert. Mondta ugyan, hogy neki van revolvere, de hát azt nem adja ki a kezéből, mert olyan csak neki és Papp Zoltánnak van és azokat a revolvereket mások is ösmerik. Legjobb lesz, ha veszek egyet, csak jó legyen. Vettem aztán egy 12 miliméteres revolvert, ki is jött megnézni Papp Béla tekintetes ur és azt mondta, hogy ez már elég jó lesz.

E.: Egyebet nem mondott?

V.: Csak azt, hogy úgy löjjem meg Elemér urfit, hogy ott maradjon, nehogy valahogy még nyavalyogjon. Mondta azt is, hogy majd ő gondoskodik róla, hogy Elemér urfi másnap este lóháton ott menjen el az udvari uton. Hát én neki készültem, elbujtam egy bokorban s azt gondoltam magamban, hogy hát tessék veszek valamit, de az urfit én még sem ölöm meg. Ugy is volt, mikor Elemér urfi Szatmár felől lóháton jött, én kifordított köpenynyel az országuton elibe állottam. Elemér urfi köszönt, de én nem fogadtam, nehogy felismerjen a hangomról. E helyett ráütöttem a lóra, az urfi pedig lekiáltott: „Na! mit csinál?” De a ló futni kezdett és én visszatertem a tanyára.

E.: Nála volt a revolver?

V.: Nálam, de nem használtam.

E.: Elemér urfi később panaszkodott is, hogy megtámadták és hogy a támadó a lókantárját kapta meg, őt pedig le akarta rántani a lóról.

V.: Na én nem akartam! Dehogy bánítottam volna az urfit.

E.: Hát aztán mit mondott Papp Bélának, a ki arra számított, hogy maga végrehajtja a gyilkosságot?

V.: Azt mondta, hogy nagyon futott az urfi lóra és nem lehetett semmit csinálni...

E.: És ezután?

V.: Hát az urfi a tanyára menekült, ahova éppen nem lett volna szabad mennie. Papp Béla tekintetes ur akkor már arra unszolt, hogy adjak egy golyót az urfinak, vagy pedig vágjam el beretvéval a nyakát. De csak nem vitt rá a lelkiismeret, akkor megszabagult Elemér urfi a haláltól, de én nem szabadultam meg Papp Béla tekintetes ur zaklatásától. Mikor ezután löverseny volt Szatmáron, magam is szerettem volna elmenni, a tekintetes ur pénzt is adott, de azt kívánta tőlem, hogy Elemér urfit, mikor a Szamosnál jöviak, dobjam be a folyó vizbe. Megígértem, de nem tettem meg. Azzal vágtam ki Papp Béla tek. ur előtt

magamat, hogy sem az idő, sem a hely nem volt alkalmas.

E.: Hát aztán maga nem tudta az igazi okát annak, hogy miért akarták azt a szegény fiut elpusztítani?

V.: Lázár Mihálytól tudtam meg, aki időközben künn járt nálunk a tanyán. Őt kérdeztem meg, mert nagyon bizalmas és befentes ember volt Papp Béla tek. urnál. Még én kérdeztem tőle: „Ugyan mondja már, mi baj lehet a tekintetes uréknál, mert a minap, hogy ott jártam, a tekintetes asszonyt sirni láttam.” Én akkor még azt hittem, hogy a tekintetes asszony azért sirt, mert Elemér urfit még nem tettük el láb elől és így nem szállt el róluk az a nagy családi baj. De Lázár elmondta, hogy nagy adósság van ott, harmincezer forinttal tartozik a tekintetes ur Horváth Jánosnak. Az ott a baj. Azért sir a tekintetes asszony.

E.: Hát ezután, hogy szánta rá magát mégis a gyilkosságra?

V.: Nem nyugodott tőlem Papp Béla tekintetes ur. Hetek mulva újra eljött s azt mondta, hogy ma már mindenesetre meg kell történni annak, a mire engem kért. Szabadkoztam akkor is, de azt felelte, hogy ezen már nem lehet segíteni, mert el van intézve, hogy Elemér urfi akkor este ott menjen el az országuton. Hát már Istenekéi, hát majd elvégzem a dolgot. Papp Béla tekintetes ur meg is mutatta a helyet, hogy merről fog jönni Elemér urfi. Mindegy nekem akármerről jön, válaszoltam. De ő még a bokrot is kijelölte, hogy hová dobjam be az urfit, ha végeztem vele.

E.: Akkor már elszánta magát a gyilkosságra?

V.: El. Délután megittam egy félliter pálinkát és este 8 óra felé a magamhoz vett revolverrel az országut mellett vártam az urfira. Négy golyó volt a revolverben, mindegyiket akkor délután adta nekem Papp Béla tekintetes ur. Estefelé láttam, hogy közeledik Elemér urfi. Kimentem elibe és kezét fogtam vele. Nagyon szives volt az urfi, úgy megdobbant erre a szívem. Szegény jó urfi, még a kezét nyújtotta nekem, a ki revolvert szorongattam ellene a kezemben. Egészen megilletődtem, még felém is hajolt és megkérdezte tőlem; Mihály bácsi, mi lelte? Közel volt hozzám, kezemben volt a revolver, azzal nyakszirtten ütöttem és a szegény, glenge urfi ott terült el előttem az országuton. Rám nézett, de én hirtelen lehajoltam hozzá, a homlokára tettem a revolvert és elsütöttem. Arra elfordultam, egy lépést tettem, de hirtelen visszamentem és még egyszer föbe löttem. (A karzaton és a férfi hallgatóság körében zugás tör ki: Borzasztó! Rettenetes! suttogták.)

E.: Egész közelről lőtt?

V.: Hogyne, még meg is égett az urfi kabátja?

E.: Honnan tudja?

V.: Furcsa! Hát ott voltam én is másnap a bokornál, mikor a többiek néztek. Néztem és láttam én is.

E.: Mit csinált a gyilkosság után?

V.: Hát megkövetem tisztességgel felkavarodott a vérem és hánytam. Ezután

hazamentem és a feleséemtől feket kávéért kérétem.

E.: Hát másnap?

V.: Elmondtam Papp Béla tekintetes urnak, hogy megöltem az urfiit. Tudom! Láttam! Azt válaszolta rá. Igen — de — folytattam én — ebből baj lesz! — Ne busuljon válaszolta — majd megfelelek én mindenért.

E.: Maga az előbb azt mondta, hogy félliter pálinkát ivott meg és itt tanuk fogják bizonyítani, hogy magának semmi baja sem volt.

V.: Hát kérem, nem is mondom én, hogy nekem bajom volt. Félliter pálinka nem szokott nekem megártani.

Elnök erre Zsoldics Mihály elsőrendű vádlottat kivezettette 5 percze felfüggesztette a tárgyalást.

Szünet után újra Zsoldicsot kérdezte meg az elnök:

— Kapott valamit a megígért két ezer forintból?

— Nem kaptam semmit, de nem is kérétem!

Papp Béla vallomása.

Mikor Papp Bélát a szuronyos őr bevezette és az elnök meg akarta kezdeni kihallgatását, felállott Dr. Kelemen Samu, a Papp Béla védője. Hivatkozott a perrendtartás megfelelő szakaszára, amely úgy intézkedik, hogy a vádlott mellett a tárgyalás alatt csak abban az esetben áll szuronyos őr, ha a vádlott inkorrekt magaviseletet tanusít. Kéri a törvényszéket, hogy Papp Béla mellől rendelje el a szuronyos őrt.

Elnök: A szuronyos őr nem fog Papp Béla mellett állani, de a tárgyalási termet nem hagyja el. Azután Papp Béla felé fordulva mondja: A tárgyalás elején felolvastam maga előtt, hogy mivel van vádolva. Bűnösnek érzi magát?

Papp: Abban, hogy felszólítottam Zsoldicsot, hogy ölje meg az öcsémet, igen.

Elnök: Bátyja Zoltán, a vizsgálóbíró előtt tett vallomásában azt erősíti, hogy az Elemér elpusztítása az ön elméjében fogamzott meg.

Papp: Az én elmémben nem fogamzott meg, én csak szuggerálva voltam.

E.: Hogy érti ezt?

P.: Elmondom! A vizsgálat során sokat akartam mondani, de lehetetlen volt. Olyan tőrre ment a bíró ur, amely az én vallomásommal nem függhet össze. De hát ráhagytam, mert én előttem az a cél lebegett, hogy Zsoldicsot kiméljem. Hát nem tagadom, az öcsémet: Elemért szivemből gyűlöltem. Nem szenvedhettem, mert kártyázott és hozzá hamisan, a családomban békétlenséget szított, a szeszest italt mértéktelenül élvezte, ami különben hibája majdnem az egész Papp családnak. Tudtam, hogy Zsoldics, amire kérem, nem tagadja meg tőlem, azért folyamodtam hozzá.

E.: Igen de előbb a bátyjával Papp Zoltánnal alkudozott az Elemér elpusztításában.

P.: Elmondom azt is. Bátyám Zoltán elzülött ember, nem segített azon házasság. Elherdált mindent és mikoó sehol sem volt keresete, az apámékhoz fordult, hogy fo-

gadják vissza a gazdaságba, megbecsüli magát. Gyűlöltem őt is, az apám sem szenvedhetett, bizonyítja, hogy mindig manipulált s olyankor mindig elkergette az apám. Mikor megnősültem, nálam is szerencsét próbált, de kiutasítottam és megmondtam a feleségemnek, hogy ne merjen hozzá szólni, mert az a becsület utján sohasem jart.

E.: Hát aztán?

P.: Mikor az apámtól kikopott, hozám jött mint egy másfél év előtt könyörögni, hogy ne legyek hozzá rossz indulattal. Én azt feleltem, hagyjon el. Van nekem elég bajom. Engem sem szeret úgy az apám mint az öcsémet Elemért, az az oka mindenek. Erre Zoltán azt válaszolta: „Tudod mit? Én egy nyomorult ember vagyok Majd elteszem én láb alól, csak adjál legalább 300 forintot, hogy üres kézzel ne menjek ki Amerikába.“

— Mit akarsz tenni? — kérdeztem.

— Majd mindennap sétálok Elemérrel, hát majd elviszem a Szamos felé s belevetem a vízbe.

— Nincs neked ahhoz bátorságod. Attól kezdve aztán többször felvetette Zoltán, hogy ő majd elteszi láb alól Elemért. Én meg ráhagytam. Ha akarod, hát legyen, úgy is csak gyűlölni tudom.

E.: Igen de maga ebben az időben Lázár Móriczot is rá akarta venni, hogy ketten végezzenek Elemérrel.

P.: A bátyám szavai ébresztették bennem ezt a szándékot és Lázár igyekezett lebeszélni róla.

E.: Maga azonban nem hajlott a szép szóra, hanem azt felelte, hogy nem tud szegény ember lenni. Ur akar lenni.

P.: Arra nem emlékszem, hogy mondtam volna.

E.: Ujra Zoltánhoz folyamodott ugy-e?

P.: Zoltán, aki megint visszakerült apámhoz, szólott nekem, hogy ő sem szenvedheti Elemért. Azt kérdezte tőlem, van-e mérge, adjam oda, majd ő azzal elpusztítja. Volt strichinem, oda is adtam neki és figyelmeztettem, hogy abból egy kis adag is elég a cél elérésére. Elemér időközben beteg lett, fel sem gyógyult még és Zoltánt megint elcsapta az apám.

E.: No de azután a mérget mégis csak használták?

P.: Mert Zoltán hozzám jött és két hétig is mindig azzal hitegetett, hogy csak legyek nyugodt, a legelső alkalommal beadja Elemérnek a mérget. Azzal vágtam vissza neki: Eredj már, sokkal gyávább vagy te ahhoz, hogysem megtedd! Akkor történt, hogy a feleségem elutazott rokonai látogatására s mi meg Udvariból magunkhoz hívtuk Elemért.

E.: Sörrel kínálták ugy-e?

P.: Azzal.

E.: A méregből beleöntötték?

P.: Zoltán öntött bele.

E.: Zoltán pedig azt mondja, hogy maga tett a sörbe mérget.

P.: Inkább megölök egy embert, semhogy aljas módon megmérgezzem! (A hallgatóság soraiban zugás tör ki: Iszonyu! Förtelen! — hallatszanak a suttogó szavak.)

E.: Na és később.

P.: Zoltán elment tőlem.

E.: De maga Zoltánnak segélyt ígért, ha Elemérrel végez?

P.: Állandó segélyt ígértem neki. Nem sokára aztán Zoltán irt is, hogy van egy dijnok, aki helyette hajlandó a munkára. Csahogy később meg azt irogatta Zoltán, hogy a dijnok feljelentéssel fenyeget, ha pénzt nem ad neki, kénytelen voltam vele és 45 frtot adtam a hallgatás kieszközléséért Zoltánnak.

E.: De maga másszor is adott Zoltánnak.

P.: Adtam! Azt pálinkába öntötte, magával hordozta, gyakran kínálta vele Elemért, de az sohasem akarta elfogadni.

E.: Mit tettek ezután?

P.: Zoltán levelet irt, hogy most már biztosan meglesz a dolog, mert megnyert erre a célra egy pompás borbélylegényt. Szemrehányásokat tettem Zoltánnak, hogy miért avat bele mindenkit a titokba, még baj lesz belőle. Ha akarja hát végezze ő. Mire való volt a dijnok mellé még a borbély is. Azt válaszolta, hogy ne busuljak, a dijnok már nincs meg, a borbély elvágta a nyakát és a Szamosba dobtá.

E.: Ezután fordult Zsoldicshoz?

P.: Igen! Anyagi zavarok is bántottak, bele is voltam lovagolva a dologba, hát Zsoldicshoz fordultam.

E.: Vállalkozott?

P.: Feltétlenül. Az első szóra.

E.: Akkor is, mikor megmondtá, hogy az öcsémet kell elpusztítani?

P.: Akkor is! Csak azt jegyezte meg, hogy kár, hogy nem Kovásznait.

E.: Zsoldics azt mondja, hogy a mikor megtudta, hogy áldozatul az urfi van kiszemelve, szabadkozott.

P.: Nem, ő feltétlenül vállalkozott.

E.: Hát maga nem mondotta neki, hogyha meg nem teszi, egy golyó neki, egy meg magának.

P.: Nem, én azt mondtam, hogyha nem teszi meg, én lövöm főbe magamat.

E.: Zoltán is ajánlotta, hogy Zsoldicshoz forduljanak.

P.: Határozottan kívánta, különben azzal fenyegetett, hogy a leveleket, miket a borbélyról neki irtam, megmutatja anyámnak. Megijedtem, hiszen időközben már egy levele, a mit ő irt hozzám az Elemér elvesztéséről, a feleségem kezébe került, a ki sirt és szemrehányásokat tett, hogy mit akarunk tenni. Le is akartam mondani, de Zoltán nógatott, a levelekkel fenyegetőzött, láttam, hogy nincs más mód és beszéltem Zsoldicscsal.

E.: És mit mondott?

P.: Bejött hozzám. Figyelmeztettem, hogy a mit az ősszel beszéltem vele, ennek az ideje elérkezett. Nagyon vigyázzon, ez nem lesz tréfádolog. Adtam neki négy töltest is.

E.: Másnap, nov. 18-án az istállóban beszélt Zsoldicscsal?

P.: Igen! Azt mondtam neki, hogy Elemér erre fog jönni az országuton Zoltánnal. Megtenné-e értem, amire kérétem. Megígérte.

E.: Ujra szó volt az ezer forintról?

P.: Nem volt. Tudta, hogy amit szeptemberben ígértem, azt novemberben is tartom. Tudtam, hogy mindenre képes értem.

E.: Volt szó, hogy miről tudja meg, hogy megtörtént a gyilkosság?

P.: Igen. Abban állapotunk meg, hogy a tanyánál egy fél tököst tesz ki és én arról tudni fogom, hogy végzett.

E.: Hát arról tudott, hogy Zoltán csalta ki, hogy beteg az édesanyjuk és siessen Udvariba?

P.: Másnap Zoltán beszélt, hogy kikísérte az országútra és a botját is odaadta Elemérnek. De egy üres szekeret látott közeledni, megijedt és visszafutott. Elemér még kiáltott is utána, de nem hallgatott rá. A két lövést kevéssel ezután ő is hallotta.

E.: A bot hát a Zoltáné volt?

P.: Mondtam is neki, hogy lehet valaki olyan örült, hogy odaadja a botot, mikor ilyen csinál.

E.: A hullát Udvariban bonczolták fel? Ott voltak?

P.: Igen! Én és Zoltán is. Az orvosok mondták is Zoltánnak, hogy ezt maga tette Zoltán. Akkor ő nagyon megijedt és mikor a halott mellett virrasztottunk, azt mondta, hogy adjak mérget. De ha nincs. Adjak hát egy revolvert. Azt sem adtam neki.

E.: Hát Zsoldics kapott valamit?

P.: Semmit!

A gyilkos és a felbujtó szembesítése.

Ezután az elnök Papp Bélát Zsoldics-csal szembesítette. Izgató jelenet volt.

E.: Mondja csak Zsoldics, mondta magának Papp Béla, hogyha meg nem teszi, hát az egyik golyó a magáé, a másik meg az övé.

Zsoldics: Mondta bizony!

Papp: Édes barátom, én magának csak azt mosdtam, hogy el nem árulom.

Zsoldics: Hát nem azt tetszett mondani tekintetes ur? De bizony azt. Én nem szoktam hazudni.

Elnök: Azt is mondja Papp Béla, hogy magát a hidhoz sem küldte, hogy dobja be Elemért, a beretva dolga sem igaz...

Zsoldics: (Papphoz) Szégyelje magát a tekintetes ur. Egy istenem, egy életem, de hazudik a tekintetes ur.

Papp Zoltán kihallgatása.

Papp Zoltán vallomása következett ezután, aki azt bizonyította, hogy az Elemér elpusztításának eszméje Papp Bélában támadt fel. Ő forszírozta, ő akarta.

E.: Mondja el az esetet.

P.: Szeptember 26-án elmentem Bélaékhoz, hol nagyon szívesen fogadtak. (Derűtség.) Béla annyi mérget adott, hogy az anyját is elpusztítsam.

Mire az a nagy öldöklés? — kérdeztem.

Papp Zoltán különben mindent Bélára ken. Mikor megtudta, hogy Elemért meg akarja ölni, felkiáltott:

— Van lelked hozzá?

— Nem tudok pénz nélkül élni — válaszolta.

— Hát Istened nincs?

— Ha pénzem van, hát Istenem is van! — felelte. — Azzal fenyegetett még, hogyha elárulom, bajba hoz. Zsebében a törvényszék. Az apósa, a ki alispán, az is hatalmas ember

Elnök: Maga vezette ki Elemért a hidhoz?

P.: Megtettem, mert meg akartam menteni.

Erre belezavarodott vallomásába s azzal menti magát, hogy ideges. (Derűtség.)

E.: A strichint is visszaadta Bélának?

P.: Vissza. Egy skatulyában, rá volt írva: Három óránként egy port. (Derűtség.)

E.: Mikor közölte Béla, hogy leszámol Elemérrel?

P.: Nov. 17-én mondta, hogy vigyem el Elemért a rétre, ott Zsoldics végez vele. Kértem, hogy ne legyen testvérgyilkos, de ő viszont arra kért, hogy hozzak a városból egy kanna petróleumot, azzal leönti az árokan Elemért és elégeti.

Elmondja továbbá, hogy a Béla fenyegetéseire elment Markos tanárhoz és megvárta Elemért, aki azt mondta: Farkast emlegettem és itt van a ház alatt. Rábészéltem, hogy ne menjen, jöjjön hozzám. El is jött, de aztán eltűnt tőlem, többet nem láttam.

A szembesítésnél Papp Béla szemébe mondta Zoltánnak, hogy már júniusban felvetette a Szamosba folyást, majd mérges szilvákat akart Elemérnek adni és őt zsarolta.

Mindketten tagadják egymás állításait.

A holnapi napon a szakértőkre, perbeszédre és ítélethozatalra kerül a sor.

Hogy érzi magát Papp Béla?

A mai tárgyalás előtt Papp Bélára, a szatmári bűnper hőisére jellemző párbeszéd folyt le a vádlottak szobájában.

A tárgyalás előtt ugyanis felkereste Papp Bélát védője: Dr. Kelemen Samu és megkérdezte tőle:

— Hogy érzi magát?

— Elég jól! válaszolt Papp Béla.

— Nem izgatott? ismételte kérdéseit a védő.

— Nem!

— Mégis, milyen érzelmek közt néz a tárgyalás elé?

— Hát csak úgy — válaszolt Papp Béla — *mintha valami párbajra készülnék.*

UJDONSÁGOK.

* A város zárszámadását tárgyalta tegnap d. u. a jog- és pénzügyi bizottság, amely egybehangzó határozatával azt rendben találta, elfogadásra ajánlja s mikor a felmentvényt megadja, egyúttal azt is indítványozza, hogy a felügyelő bizottság tagjainak lelkiismeretes és buzgó munkálkodásukért elismerés és köszönet szavaztassék.

* Püspökök a kultuszminiszternél. A református püspökök Kun Bertalan konventi elnök vezetése alatt tegnap délben testületileg tisztelegtek Wlassics Gyula dr. vallás- és közoktatásügyi miniszternél, hogy felgyógyulása alkalmából üdvözlőjék. A küldöttség, amelynek tajai voltak Szász Károly, Kiss Áron, Antal Gábor és Bartók György püspökök, köszönetet mondott a miniszternek a lelkesi kongruáról szóló törvény végrehajtása körül kifejtett fáradozásáért is.

* Betörés a Köntös-kertben. Rövid idő alatt tegnap éjjel már a harmadik betörés történt a város alatt elterjedő szőlőskertekben. Az éjjel ugyanis a Köntös-kertben lakó Bodnár István lakását feltörték s a komót fiókjában lévő pénzt és ékszereket elvitték. Bodnárék nem voltak otthon, mert Bodnár beteg rokonához ment, felesége pedig, nehogy egyedül legyen a pajtában, a szomszéd kertben egyik jó ismerősééél hált. Ez elég kedvező alkalom volt az ismeretlen tettesekre, kik a pajta ablakát betörték, a keresztvasat kifeszítették s úgy hatoltak a szobába. Ingóságokhoz nem nyultak, csak a készpénzt és ékszert vitték el. A reggel hazatérő Bodnárné vette észre a betörést s azonnal jelentést tett a rendőrségnél. A betörést valószínűleg kóbor cigányok követték el, kik már napok óta garázdálkodnak a környéken.

* A gazdasági tanintézet tanulmányutja. Nagy tanulmányuti kirándulást rendez a debreczeni m. kir. gazdasági tanintézet szervezeti szabályai értelmében, valószínűleg a jövő hó közepe táján. A kirándulás, mely körülbelül 11—12 napig fog tartani, rendkívül érdekesnek és tanulságosnak ígérkezik. Hivatva van megismertetni és kimutatni azt a különbséget, ami az alföldi mezőgazdasági s a felföld gazdasági viszonyai között van, amennyiben a kirándulás Zemplén, Abauj-Torna és Szepesvármegyék nagyobb gazdaságaiban van tervezve. Meglátogatják Vindischgrätz herceg sárospataki uradalmát, egyéb nagyobb gazdaságokat, a kassai gazdasági tanintézeteket a kassai cukrok feldolgozó s a szerencsi cukorgyárat, esetleg más gyárakat is, amelyek gazdasági nyersterményeket dolgoznak fel. A kiránduláson az intézet igazgatója, néhány tanár s a II-od és III-od éves hallgatók vesznek részt.

* Egy kőműves szerencsétlensége. Lábát törte Horváth József kőműves. Egy házat reperálgatott a Simonffy-utcán. Egyszerre csak a létra, melyen állott, megcsuszott alatta s ő a magasból lezuhant s oly szerencsétlenül esett le, hogy eszméletlenül terült el. Az orvosi segítség csakhamar gondozás alá vette a szerencsétlent, ki súlyos lábtörést szenvedett.

* Dr. Széll Kálmán orvos tudatja, hogy lakását május hó 1-jétől József királyi herceg-utca 35-ik szám alá helyezte át.

* **A visszautasított új pénz.** A gráci vámbivatalban sok az egészséges humor. Magyarország és Ausztria kormányai új ezüst pénzt bocsátanak ki, az ötkoronásokat, amelyek c. uf és nehéz voltak miatt senkinek sem tetszenek. A gráci császári királyi vámbivatal azonban nemcsak szépséghiányt talál ezekben az otromba nagy érmekekben. Egyszerűen nem fogadta el őket vámfizetés fejében, mivelhogy — ugymond — *csékely az ezüst tartalmuk.* Mit szól ehhez a cs. kir. a m. kir. és c. és kir. kormány?

* **Vasuti szerencsélenség áldozata.** Hirt adtunk a multkoriban G. Ivácson történt vonatkisziklásról, melynél több súlyos sebesülés is történt. Mint most részvétellel értesülünk, a szerencsélenség emberéletet is követelt; a súlyos sebesültek egyike, *Nagy Lőrincz,* erdődi pályafelvigyázó a szenvedett sérülések következtében tegnapielőtt meghalt. Halálát özvegye, leánya s a kiterjedt rokonság gyászolja

* **A dohány.** A napokban egy nagy társaságban egy orvos erősen magyarázta, hogy a dohányzás nagyon káros, mert tönkreteszi az emlékezőtehetséget. Aztán más témára tértek át. Egy negyedóra mulva két ur összesug a sarokban s a következő párbeszéd fejlődött ki köztük:

- Adj kölcsön ötven forintot.
- Nem adhatok.
- Miért?
- Mert — sokat dohányozol.

* **Nyugalomba vonult ezredes.** Ő Felsője a király lovag Wurmb Emil 39 ik gyalogezredbeli ezredesét saját kérelme folytán a nyugállományba helyezte, egyszersmind Ő Felsője meghagyta, hogy neki a legfelső megelégedés tudtul adassék.

* **Toredelmes vallomás.** Szücs Ágnes cselédeleány tegnap d. u. beállított a rendőrség bünygyi osztályához s ott az ezelőtt négy nappal tagadott tolvajlást beismerete: Elmondta, hogy megtetszett neki az aranyóra, de megbánta bücsét s most elhozta az órát, hogy igaz gazdájának visszaadja s tetteért büntetését elviselje. Tekintettel arra, hogy bücsét őszintén megbánta s maga jelentkezett a lopott órával, enyhe büntetést kapott.

* **Versenybirkozás a vasutnál.** Tegnap délután a vasuti állomás előtt hatalmas botrányt rendezett Szatai István napszámos. Meglehető sokat szedett be a jóból s ilyenkor nagy benne a virtus, kötekedő természete felülkerekedett s az állomás előtt álló bérkocsisokat, de különösen Keresztesi István kocsisát szidalmazta. — Kozma Énok a Bika szálloda portása is halotta ezt s Szatait rendre utasította, mire Szatai neki támadt. Dulakodás közben Szatai Kónya Sándor hordár lábára hágtott, erre ez is neki esett s ketten Kozmával az érkező utasok rendkívüli multságára jól helybehagyták Szatait. Végre a rendőség közbelépése véget vetett a botránynak s mind a hármat feljelentette.

* **Fontos háziasszonyoknak.** A lakás csak akkor lehet tiszta és pormentes, ha a padló fénymázzal van bevonva. Puha padlóknál ez akkor érhető el legjobban, ha azt az Eislerstädter-féle „Linoleum“ padló-zománczsal kenik be. Ezen kitünő és elismert legjobb fénymáz gyorsan szárad, tartós és gyönyörű fényvel bír, nem terjeszt kellemetlen szagot, olcsóbb minden fénymáznál, mert kiadóbb és tartósabb. Értéktelen utáztatoktól óvakodjunk és kérjen mindenki kizárólag Eisenstädter „Linoleum padló-zománcz“-ot, törv. bejegyzett „vaslovag“ védjeggyel.

* **Az izr. hitk. tagok figyelmébe.** Értessitettek a t. tagok, hogy a Deák Ferencz-utcai izr. templomban az istentiszteletek további rendelkezésig a következő időben gfo tartatni: Köznapokon reggel 6 órakor, este 1/2 8 órakor. Szombat és ünnepnapokon d. e 9 órakor, d. u. 5 órakor. Péntek és ünnepnapokat megelőző este 7 órakor.

TÁVIRATOK.

Kegydi a korona megtalálójának.

Orsova, máj. 22. Barna György tuffiai lakos, aki 1849-ben három falubeli ember társaságában megtalálta az elásott magyar szent koronát, nyomorba jutott. A mult hónapban felségfolyamodványt küldött, melyben segílyt kért. A király kabinetirodája tegnap Barna Györgyöt arról értesítette, hogy ő felsége évi 500 korona kegydíjat utalványozott ki neki.

Megczáfolt merénylet.

Konstantinápoly, május 21. Az Agence de Constantinople hivatalos helyről kapott információ alapján rossz indulatu koholmánynak nyilvánítja néhány külföldi ujságnak azt a hiresztelését, hogy Konstantinápolyban merénylet történt, amely letartóztatásokat von maga után s hogy több muzulmán eltánt, vagy száműzetett.

A fagyos szentek a király szőlőjében.

Szerencs, május 22. A tokajhegy-aljai szőlőkben, ahol a király szőlőterületei vannak, a fagy után következett néhány meleg nap teljesen nyilvánvalóvá tette a fagy által okozott károkat. A meleg időjárás miatt a megfagyott részek megfeketedve konyulnak le, a sértetlen részek pedig változatlan pompával diszlenek. Most már tökéletesen megállapítható, hogy a kár nem oly nagy, mint kezdetben hitték. *Felerészben a szőlők sértetlenül maradtak az egész Hegyalján,* sőt egyes telepek, mint pl. *ő felsége a király szőlői semmi kárt nem szenvedtek.* Általában azt lehet mondani, hogy ha Orbán napja s egyéb elemi csapás további károkat nem okoz, a hegy-aljai szőlőkön, ahol 100 hektoliter bort vártak, ott 50-et még mindig szüretelnek.

Petőfi szobránál.

Budapest. A budapesti „Volkstimme“ című szoczialista ujság két cikkében, mely a Petőfi-ünnep alkalmából íródott, a főügyészség osztálygyűlésre való izgatást fedezett fel s Weltner Jakab szerkesztő ellen sajtópert indított. Weltner a vizsgálóbírónál Gorbai Sándor nevezte meg szerzőnek, ez azonban kijelentette, hogy az inkriminált cikket nem ő írta. Weltner erre Harstein Henrik kömives legényt állította az esküdtszék elé s ez magára vállalta a felelősséget. Ámde a stilyakorlaton, melyet az elnök a tárgyaláson végeztetett vele, tudatlan analfabétának bizonyult s az esküdtszék egyhangulag kimondta, hogy Harstein nem szerzője a cikknek. A fokozatos felelősség elvénél fogva a főügyészség magát Weltner Jakabot, a felelős szerkesztőt idézte az esküdtszék elé, a kit végre a sajtóbíró két hónapi államfogházra és kétszáz forintnyi pénzbüntetésre ítelt. A védő semmiségi panaszt jelentett be, ezt azonban ma a kuria első büntető tanácsa Székács Ferencz bíró előadásában elvetette.

A tápió-györgyei eset a királyi táblán.

Budapest, május 22. A kecskeméti kir. törvényszék vádpanácsa tudvalevőleg megszüntető határozatot hozott a tápió-györgyei eset ügyében. Gottescha Gyula atyjának, mint magánvádlónak ama följelentésével szemben, hogy Gottescha Gyulát a menyasszonya, a szép és gazdag Fluck Márta lötte le, hogy tőle megszabadulhasson és közös titkukat, szerelmüknek a mezőn elásott gyümölcsét az új imádó előtt el ne árulhassa, — ugyszintén a közvádoló kir. ügyész amaz indítványával, hogy Fluck Márta öngyilkosságra való rábirás címén helyezendő vád alá, kimondta a vádtanács, hogy a bünvádi eljárás folytatására okot és alapot nem talál, mert Gottescha az orvosi vélemény szerint öngyilkos lett, azért pedig, hogy a gyilkos revolvert a nő adta a fiatal ember kezébe, az öngyilkosságra való rábirás és az öngyilkosságnál való segédkezés vádjával még nem illehető, mivel a fiatal ember ugyanis öngyilkos akart lenni, tehát rábirásra nem volt szükség s revolvert is vitt magával, amelylyel az öngyilkosságot elkövethette volna akkor is, ha Fluck Mártától nem kap más fegyvert. Tehát Fluck Márta eljárása az öngyilkosságnál való segédkezésnek sem minősíthető. A megszüntető határozat ellen a kir. ügyész felebbezett, Gottescha apja pedig előterjesztéssel élt, kitejtve ebben, hogy ő emberöléssel vádolja Fluck Mártát s mivel az ügyész ezt a vádat nem tette magásvá, a törvényszék az új

eljárás értelmében tartozik őt, az apát, magánvádlónak tekinteni és följelentésének megfelelő alapon rendelni el a vizsgálatot. Az ügy a budapesti királyi ítélőtáblához került, ahol Dessewffy bírónak osztották ki referálás végett. Dessewffy bíró rájött, hogy a kecskeméti törvényszék hiányosan terjesztette föl az iratokat; amennyiben több fontos irat az aktacsomóban föl nem található, ezért most az ügyet a hiányzó iratok csatolása végett visszaküldötte a kecskeméti törvényszéknek.

Összetörte a malom.

Budapest, május 22. Halálos szerencsétlenség történt tegnap reggel a kisteleki gőzmalomban. Molnár István gazda tegnap reggel egy kocsi gabonát vitt a Pujniczky-féle gőzmalomba, ahol várni kellett míg rá kerül a sor. Megunván a várakozást, szórakozásból végigjárta a malmot. Mint aféle kíváncsi ember bement a gépházba is, ahol oly közel talált menni a nagy hajtókerékhez, hogy annak szija elkapta ruháját és berántotta a kerekek közé, melyek testét egy pillanat alatt darabokra szakgatták. A gépész csak jó későre és pedig csak akkor vette észre a szerencsétlenséget, amikor a nagykereken véletlenül meglátta a véres czafrangokat. Ekkor rögtön megállították a gépet, összeszedték Molnár szétromcsolt testét és elszállították a lakására.

Budapesti tőzsde.

Budapest, május 22. Buza októberre 8.05. Rozs okt. 7.21. Zab okt. 5.30. Teng. jul. 5.59. Repcze aug. 14.00.

Az angol-bur háboru.

— Távirati tudósítás. —

London, május 22. A Times értesülése szerint az a hír, hogy a kormány vagy Viktória királynő békét kérő táviratot kapott Krüger elnöktől, nem nyer megerősítést.

Washington, május 21. (Reuter.) Hay külügyminiszter ma a két bur köztársaság rendkívüli követségét nem hivatalosan fogadta a külügyi hivatalban. A miniszter körülbelül egy órán át beszélgetett a követség tagjaival. A kihallgatás után a követség tagjai újságírók előtt kijelentették, hogy nincs mit mondaniok. A szenátus 36 szavazattal 21 ellenében elhatározta, hogy a bur követséget nem bocsátja be a tárgyalóterembe, mert Dawis, a külügyi bizottság elnöke rámutatott arra, hogy a bur követek bejárták az országot, résztvettek népgyűlésekben és rá akarták bírni a népet, hogy pressziót gyakoroljon a kormányra.

London, május 21. Az alsóház ülésén Balfour, a kincstár első lordja

bejelenti a ház általános helyeslése mellett, hogy Mafeking fölszabadításának hírére megerősítették. Együttal azt indítványozza, hogy a ház pünkösdi üzenete 29 étől június 14 ig tartson.

London, május 22. A Daily Express jelenti Lourenzo-Marquezból tegnapi kelettel: A burok kezdik elhagyni pretóriát. Az asszonyokat és gyermekeket vasutal a Lydenburg felé vivő uton lévő Machadorp faluba küldik, ahol a burok táborat akarnak ütni.

VIDÉK.

Gyilkosság a pusztán. Nagyváradról táviratozza tudósítónk, hogy a Nagy-Szalonta mellett elterülő szili pusztán borzalmas gyilkosság történt. Özvegy Szabó Istvánné vagyonszertökös és tizenhat esztendő gyönyörű eánya, akik künn látkak a pusztán, napokig nem mutatkoztak. Ez föltűnt a szomszédságnak s fürkészn kezdték visszavonultságuk okát. Mikor betekintettek házukba, látták, hogy az ajtó el vannak reteszelve. A szomszédok ekkor behatoltak és rémes látvány tárult eléjük. Ágyában feküdt a két nő, holtan, mindegyik leköttve és rettenetesen összeszurkálva. Ugy látszik, hogy kétségbeesetten küzdöttek a gyilkosokkal, mert hajuk is ki volt tépve. A lakásban mindent feldúltak a gyilkosok; a szekrényeket, ládákat is feltörték. Az eset hírével lovaslegény vágatott a pusztáról Nagy-Szalontára a bírósághoz, ahonnan a vizsgálóbíró nyomban kiment a helyszínére. A pusztán nem is sejtik, hogy kik lehetnek a tettesek.

A kártya áldozata. Sarkadról írja tudósítónk: Galamb József itteni kereskedősegéd, aki Beck Benjámint üzletében volt alkalmazva, a minap föbe lötte magát. A szerencsétlen fiatalember kártyázott és elvesztette minden pénzét. Ez annyira elkésérrítette, hogy öngyilkos lett. A közönség általános részvéte mellett temették el a jobb sorsra érdemes fiatalembert.

Szerencsétlenül járt építő. Veres Károly nagyszalontai építómester negyvennyolcz templomot épített eddig és mindegyikre saját maga helyezte el a torony gombját. A negyvenkilenczedik templomnál azonban baleset érte Veres Károlyt. Mint tudósítónk jelenti a minap a füzeggyarmati templom toronyára akarta elhelyezni a gombot, de megcsuszott és olyan szerencsétlen esett le, hogy három oldalbordája eltört. A súlyosan sebesült építőt azonnal gyógykezelés alá vették s most már tul van minden veszélyen.

Bűnös asszony.

— Saját tudósítónktól. —

Tót-Szent-Márton községben megrendítő gyilkosság történt, melyről levelezőnk az alábbi részleteket közli. Vlasiccs Istvánné született Hegedüs Mária harminczhét éves kora mellett, beteges férje háta megett szerelmi viszonyt folytatott a tizenkilenc-

éves Mihovics Györggyel. Három évig tartott ez a szerelmi viszony, a mikor Vlasiccsné megunta a további titkolódzást, de még attól is félt, hogy szeretője ott hagyja és megoósül. Hogy mindezeknek elejét vegye és a legény szerelmét magának biztosítva azt az ajánlatot tette a szeretőjének, hogy ölje meg a férjét akkor fele vagyont ráíratja.

A legény rá állott az alkura. A napokban az öreg Vlasiccs a szőlőhegyre ment füvet kaszálni. Vlasiccsné rögtön értesítette erről szeretőjét aki magához vette a kaszát és utánna ment az öregnek, akivel, annak kunyhójában találkozott. A legény együtt aludt a kunyhóban az öreg Vlasiccsal. Reggel mindkettő felkelt és a dologhoz láttak. Alig félórai munka után az öreg Vlasiccs bement a kunyhóba. Ez alatt Mihovics kieserélte az öreg Vlasiccs kaszáját, s mikor az visszajött a munkához, a legény hátulról olyan erősen sujtott a kaszával Vlasiccs nyakához, hogy a feje leesett a törzsről.

A véres tett után Mihovics hazament és elmondta Vlasiccsnének, hogy az öreggel miként bánt el. Vlasiccsné ekkor, — hogy a gyanut magáról elhárítsa — Rodek Balázs napszámot rögtön kiküldte a hegyre, hogy segítsen az urának. Rodek, az öreg Vlasiccsot halva találta, miről rögtön értesítette Vlasiccsné, aki erre a hirre nagy jajgatással futkosta be az utcát. A csendőrség megindította a vizsgálatot, s hosszas nyomozás után végre tegnap sikerült a valódi tetteseket letartóztatni és a bíróságnak átadni.

INGATLANOK FORGALMA.

Rác Bálint és neje Nádasdy Sára veszik a debreczeni 123. sztjkbén 7646. hrsza. foglalt 4 hold 650 négyszögöl ondódi földet Kiss Bálinttól 1040 frtért.

Szilágyi Imre és neje Markusz Juliánna veszik a debreczeni 6360. sztjkbén foglalt régi 668. sorsz. házat Gondi Károlyné Boros Rózától 2800 koronáért.

Bőr Ferencz és neje Biró Juliánna veszik a debreczeni 1244. sztjkbén foglalt régi 3014. sorsz. háznak Bőr István és neje Kereszturi Esztert illető felerészét 900 koronáért.

Kaszás János és neje Vass Zsuzsánna veszik a debreczeni 5718. sztjkbén foglalt régi 2647. sorsz. házat Czudor János és neje Kozák Máriától 3360 koronáért.

MULATTATÓ.

Csalódás.

— Mit busulsz Emma? Talán nem kaptál levelet a völegényedtől?

— Dehogyanem! Nyolcz oldalt tele! De én képes levelező-lapot szerettem volna.

Csabitó.

Nagybácsi: Tudod öcsém, nekem csak az fáj, hogy még soha nyilvános elismerésben nem részesültem.

Diáköcsös: Tudod mit bácsi, ha kifezeted minden adósságomat, kapsz a hitelezőimtől fáklýásmenetet.

A vicinális.

— Hát maga néni, hogy jött el ide, a szentizéki állomásig? Hisz nemült a vasuton?

— Nem, hanem a férjemet kikísértem s mialatt bucsuztunk, beszélgettünk, ott mentem a vonat mellett s egyszerre érkeztem ide a vicinálissal.

CSARNOK.

Bátoriék Ibolykája.

— Regény. —

Irta: THAN GYULA.

(Folytatás.)

(65)

Bárdi Benőben, minél tovább nézte a gyermeket, annál jobban működött az a titkos sugalat, hogy vajjon csakugyan a Bátoriéké-e ez a gyermek?

— Hiszen Bátoriék olyan idősök — gondolta magában — és a piczike olyan kis gyermek még. Talán örökben tartják. Mégis mióta? Ezt meg kell tudnia.

— Így szólt rá magát arra a kérdésre:

— Kedves bátyám — szolt még erősebben magához szorítva a kis Ibolykát — ez az első gyermekük?

Bátori csaknem zavarba jött és a felesége: Máli néni segítette ki:

— Ez, ez a mi első és egyetlen gyermekünk.

— Édes gyermekük?

Itt már Bátori retent meg. Csak nem árulják el, hogy a kis Ibolyka az ő tudomásuk szerint az Erdődi Kálmán gyermeke. Hiszen, ha az apja megtsgadta, csak úgy őrizhetik meg maguknak, ha ők se árulják el az igazat. Azért sietett Bátori hirtelen kimondani a választ:

— Igen édes gyermekünk.

Bárdi Benőre fájdalmasan hatottak ezek a szavak. Tehát mégis az övék, az ő édes, az ő igazi gyermekük! Hát milyen balsors játszik vele ilyen gonosz tréfát! A szívtéppai, fájdalmát növelni vezette utjába ezt a gyermeket, a ki mennyire hasonlított az ő elveszett Tildájához. Szinte meg-

semmisülten bocsátotta el a gyermeket. Aztán felállott és így szolt Bitori felé fordulva:

— Bocsásson meg bátyám uram. Rám olyan különös és olyan fájdalmas hatással volt ez a jelenet, hogy szédülni érzem a fejemet. Levegőre kell mennem.

— Igen, igen kedves öcsém uram. Tudom máltányolni megilletődését, majd kikísérem, elmegyünk a kis kertbe, beszélünk másról.

És ki is mentek. Bá'ori azután összeszedte minden ékes szólását, jókedvét, humorát s nem nyugodott addig, míg Bárdit kedvre nem derítette.

(Folyt. köv.)

Műtölgyfák

900 drb. tölgyfa, vargafa, nyárfa
és jóminőségű

vágott cser

eladók. Értekezhetni:

III. Honvéd-utca 62. sz.

Zemetkezési intézet

→ áthelyezés! ←

szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy „KEGYELET“ első debreczeni

disz temetkező intézetemet

Tisza-palotából (Kenyér-piacz) 1900. évi

→ május hó 1-től ←

Kossuth-, Batthyányi-utca sarok, a színházzal szemben, Ns. Szabó Emma urnó házába helyeztem át.

Kérem továbbra is a n. é. közönségnek szives pártfogását, biztosítva a legszolidabb és figyelmes eljárásomról.

Teljes tisztelettel:

Kernáts Gyula.

Dr. SZABÓ-féle

VIRÁG-CRÉME

az arczcrémek gyöngye.

Teljesen ártalmatlan anyagokból készült, higanymentes arczenőcs, mely miután nem zsiroz, nappal is használható. Üdévé, puhává s fehérré teszi az arcz s kezek bőrét. Kiválóan javalva az arczbőr minden tisztátalansága ellen, mint bőratkák, sömör, bőrhámlás, szeplő, továbbá szelkifujta kezek s arcnál.

→ Egy tégely ára 70 fillér (35 kr), ←

Főraktár: DEBRECZENBEN, Mihálovits I. gyógyszertára.

Pártoljuk a hazai ipart!

Kizárólag saját készítményü, legjobb minőségü és a legujabb divat szerint kiállított

női, férfi és gyermek keztyüimet

van szerencsém a nagyérdemü közönség becses pártfogásába ajánlani s kérni, hogy jóakaratu támogatásokkal a hazai ipar fejlesztésében engem egy lépéssel előbbre segíteni sziveskedjék.

A felelősség mellett kiszolgált saját készítményü

2 gombos női keztyüt	frt 1.20
3 " " " "	" 1.30
4 " " " "	" 1.40

leszállított árban fogom számítani.

Nagyrabecsült pártfogásukat kéri, kiváló tisztelettel

Szabott árak!

Nagy András,

keztyü- és kötszergyáros,
Debreczen. (Kistemplom-bazár.)

Pártoljuk a hazai ipart!

Pártoljuk a hazai ipart!

Pártoljuk a hazai ipart!

Pártoljuk a hazai ipart!

Legjobb minőségű

ruha-, haj- és fogkefék,
padló-, szőnyeg-, függöny- és falseprök,
Karbolium és Kátrány meszelők,

— ecsetek, —

iparos, háztartás és gazdasághoz szükséges kefeáruk
minden neme beszerezhető jutányos árakban

Márton Gyula

női és férfi divat üzletében

Debreczen, Bika szálloda mellett.

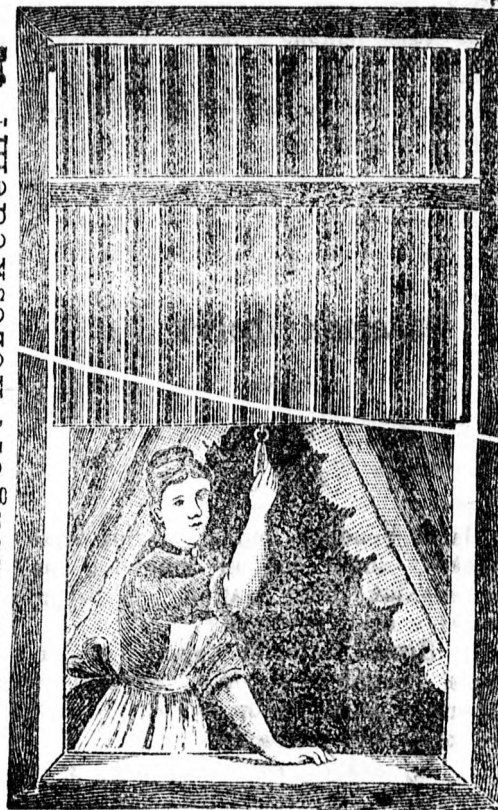
Kizárólag hazai ipar.

Kizárólag hazai gyártmány.

Pártoljuk a hazai ipart!

CSONKA DÁNIEL

önműködő ablak görfüggöny felszerelő
Debreczen, Kossuth-utca 25

Tartósságért kereskedem!

Ezen szerkezetet egy 5 éves gyermek is kezelheti!

Czélyszerűsége, olcsósága, tartóssága és kényelmességénél fogva felülmulthatatlan. A rudak önműködése által az eddig előfordult kellemetlenségek, mint egyoldalú felhuzás, a szalagok összehöngyölődése, vagy azok elszakítása teljesen ki van zárva.

A redőny tetszés szerinti magasságban megáll, mindenkor feszesen és simán gördül fel, a nő a szövet tartósságára nézve igen előnyös. Az amerikai redőnyrud bármily ablaknál alkalmazható, a rud be- vagy kiakasztása felette egyszerű és egy percnyi idő alatt eszközölhető.

Teljes tisztelettel:

CSONKA DÁNIEL.

Nélkülözhetetlen házi gyógyszer!

Egy családnál se hiányozzék!

Törvényesen bej. védjegy.

Biztos és gyors segítséget nyújt!

Igaz történet. Egy öreg ember titka, 10 fillér portó előzetes beküldése után ingyen küldetik.

páratlan csodás hatásu

FELLER-féle

Elsa-Fluid

(Egészségügyi hatóság által megvizsgálva és jóváhagyva.)

Igaz történet. Egy öreg ember titka. 10 fillér portó előzetes beküldése után ingyen küldetik.

mely segít a legtöbb betegségnél, így: láz, szúrás, szagatás, köszvény, reuma, nátha, gyomor-baj, hasmenés, mell-, fej- és fogfájás, étvágytalanság, szembaj stb. gyorsan és biztosan gyógyítható. 12 üveg ára használati utasítással együtt 5 kor. Bérmentve küldi utánvéttel vagy a pénz előzetes beküldése után az egyedüli készítő:

Mindenkinek megmondom és megírom, hogy csakis a híres FELLER-féle ELISA-FLUID mentette meg életemet! írja ifj. K. Szabó I. Pákozdon.

FELLER V. JENŐ

gyógyszertára a "Szt. Háromság-hoz" Stubica 135. (Zágrábmege). — Mindenki legmelegebben ajánlhatók a FELLER-féle REBARBARA PILULAK

Rég meghaltam volna, ha a híres FELLER-féle ELISA-FLUIDOT nem használhatom volna. Nekem köszönhetem életemet. Így ír Rácz Zsigmond Pölös.

az Elsa-védjeggyel. Biztosan és fájdalom nélkül hainak rossz emésztésnél, gyomor-nyomasznál, székrekedésnél, férgek-nél, vérsejégnél, sárgalásznál stb. stb. betegségnél. — 1 tekercz (6 doboz) használati utasítással együtt 4 kor. bérmentve. — **Főraktárak Budapestén: Török József és Zoltán Béla** gyógyszer-tárában, Bámulatos gyógyszerdmények! Hol próbávegecskék is kaphatók.

Zacherlin

ZACHERL

Nem papír-tölcsérekben!

Kizárólag valódi üvegekben!

Ez a

valódi, felülmulthatatlan, gyökerező gőgyszer mindenféle élődsi főregellen Karlsruhe: Reich Fried, Heidelberg: Eberharc Wllh. Darmersheim; Haltz Aug Mühlburg: Holzwarth G. — Debreczenben: Csanak József, Csicsó Lajos, Czeglédi Józsefné, Deutsch Albert, Deutsch Lajos, Főlegyházi János, Francesics és Jóna, Fritsch Károly, Ganofszky Lajos, Geréby Gölöp, Havas József, Hirsch Miklós, Jánossy Béla, Klein Bernáth, Kohn Testvérek, Kohn Lajos, Kontsek Géza, Kovács Mihály, Kun József, Leidenfrost Gy. Lusztig K. Mayer József, Parti Ferencz, Rickl J. Antal, Ifj. Rózsa Lajos, Rosenfeld R. Rosenthal Dániel, Róth Antal, Dr. Rothschnek V. Emil, Szabó Zsigmond, Szent-Királyi Tivadar, Térey József, Tóth Kálmán, Vorray János, Békés Emil, Berettyó-Ujfalu: Ifj. Weiszberger Ignác, Karakas és Társa. Ér-Mihályfalva: Gross Herman, Lévay Vincez, Pollák Mórítz, H.-Böszörmény: Gemeinbech József.